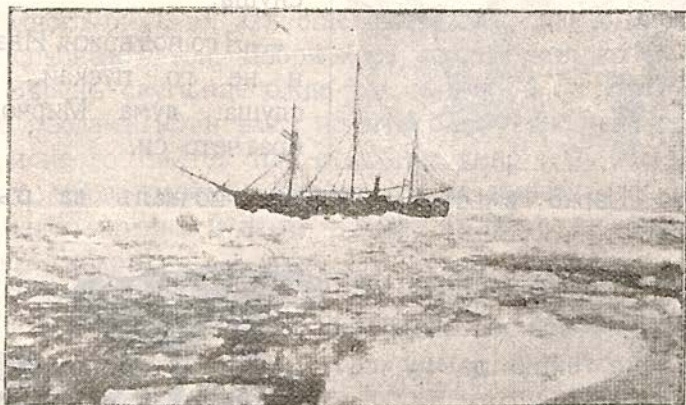

Привѣтъ вамъ, брѣжища засмѣни,
 На южнитѣ пролѣти кжтъ,
 Неранцътъ дѣ зрѣй позлатени,
 Дѣ миртове, лаври растятъ.

Привѣтъ вамъ, егейски простори,
 Плѣнява ни чудний ви гледъ,
 Прѣдъ наш'тѣ омаяни взори
 Вълшебенъ откривате свѣтъ.

Размахътъ на сили ни тайни
 Просторъ новъ ще найде по васъ,
 И новъ друмъ къмъ бжднини сяйни...
 Море, възликувай съ насъ!

Ликувай и вѣчна си пѣсень
 Слѣй съ наш'то гърмовно „ура“!
 Побѣдата въ тозъ день чудесенъ
 Съсъ тебе ни изново сбра.

Море! не си чуждо за нази.
 Слѣдъ дълги столѣтия пакъ
 Въ кристала на твойтѣ талази
 Огледва се българский стягъ.

Ив. Вазовъ.

